

[Wilhelm]

slag. Det er jo ganske i strid med hr. Preben Steen Nielsens formodning om, at VS, som han sagde, ønskede en tydeliggørelse den modsatte vej. Nej, det gør vi ikke, for den lov kan ikke skrives tydeligere, end den er. Når der står, at ejendomme opført af almen-nyttige boligselskaber ikke kan udstykkes, så er det meget svært at forestille sig, jeg kan i hvert fald ikke, at det kan skrives ret meget tydeligere. Derfor har vi ikke kunnet tage noget initiativ, og det har vi meddelt hele tiden. Vi kan ikke foreslå en tydeligere udformning af den lov, end den har i dag.

Jeg er da glad for, at fremskridtspartiet kommer med det modsatte, fordi – og jeg går ud fra, at de fører det frem til en afstemning – vi så vil få den tydeliggørelse. Så bliver hr. Preben Steen Nielsen, boligministeren og hr. Niels Helveg Petersen og alle her nødt til at tage stilling til den politiske realitet i spørgsmålet: ønsker man, at dette skal kunne ske, eller ønsker man ikke, at dette skal kunne ske? Så vil afklaringen komme, også selv om det faktisk ikke kan skrives tydeligere i loven, end det står nu.

Forhistorien til denne sag er jo, at der i en teknikerbetænkning, der gik forud for ejerlejlighedsforliget i 1966, stod en bestemmelse, der svarer til den, fremskridtspartiet nu foreslår, men den blev fjernet, da man lavede ejerlejlighedsforliget i 1966. Det var en ganske bevidst fjernelse af denne bestemmelse, og derfor er det ikke rigtigt, som boligministeren siger, at man jo ikke i 1966 forudså, at dette kunne blive aktuelt. Jo, vist forudså man det da. Der var en direkte bestemmelse om, at sådan skulle det være, vel at mærke i det forudgående teknikerudvalgs betænkning, men den blev bevidst fjernet, da loven så blev lavet. Den radikale ordfører udtrykte dengang direkte beklagelse af, at det var fjernet, men det var nu altså en politisk realitet, den var fjernet.

At det faktisk var ganske bevidst, at den blev fjernet, og at loven ikke kunne mistolkes, fremgår også af, at den pågældende embedsmand fra boligministeriet, der havde dette område, daværende ekspeditionssekretær Brigsted, i Juristen, mens dette endnu var klart i hovedet på ham, skrev:

»Selv hvor samtykke til afhændelse undtagelsesvis måtte blive givet, er det imidlertid udelukket at omdanne lejlighederne til ejerlejligheder.«

Uden forbehold. Ministeren prøver at hænge det op på, at dække sig ind under »efter tvangsauktion«, men det er der ikke noget specielt ved, det har vi boligministeriets svar for. Der er intet specielt ved den overdragelse, der sker ved en tvangsauktion. Hvis det gælder dér, gælder det i alle tilfælde af overdragelse. Det er forudsætningerne. Så kan det godt være, at hr. Freddy Madsen siger, han ikke er jurist, men man behøver nu ikke at være jurist for at kunne finde ud af, at når der i loven står, at ejendomme opført af almenyttige boligselskaber ikke kan udstykkes, så kan de ikke udstykkes. Når Brigsted, da det endnu var i frisk erindring, skrev, at selv hvor samtykke til at afhænde undtagelsesvis måtte blive givet, er det udelukket at omdanne til ejerlejligheder, så er det ikke nødvendigt at være jurist for at se, hvad meningen er med den lov.

Så skete der jo en kortslutning i boligministeriet for et par år siden. Det, der skete, var ganske enkelt det, at nogle glemte, hvad der var vedtaget, og hvad der stod i teknikerbetænkningen, og så begyndte de at fortolke loven ud fra teknikerbetænkningen. Jeg synes, det ville klæde den nuværende boligminister, om han levede op til det, han tidligere har sagt, nemlig at når man begår nogle fejl i ministeriet, så skal de indrømmes og ikke strøs til med sand. Det er jo ganske enkelt det, der er sket, en fejl i ministeriet. Det burde ikke have været nødvendigt at køre den sag hele vejen igennem, som vi har måttet gøre det, for at få loven holdt fast på det, der faktisk står. Det skyldtes, at boligministeriet og den tidligere boligminister lige pludselig kortsluttede tilbage til en teknikerbetænkning, der bevidst ikke blev gjort til lov.

Så siger nogle: det her kunne vi få klaret ved en retssag. Nej, det kan vi nemlig ikke. De har ikke sat sig ind i sagen. Det er jo lige netop sagen. Der er ingen, der har kunnet påvise, hvem der er berettiget part til at lave den retssag, hvis først en tinglysningsdommer, baseret på boligministeriets misfortolkninger, gik hen og tillod en udstykning efter en tvangsauktion. Lejerne er det sandsynligvis ikke. Køberen vil ikke være interesseret. Sælgeren vil ikke være interesseret. En af grundene til, at ombudsmanden overhovedet tog sagen, var, at han erkendte, at der ikke er gode muligheder for at få dette afklaret ved